

Din tinerețe în suferință sunt și aproape
de mörte!

David Veckerle.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Extra Hungariam non est vita.*)

Cu ajutoriul lui Dumneșeu și al executorilor de dare deficitul din vistieria statului nostru a dispărut, și s'a sălășluit în punga contribuabililor.

Legea pentru întroducerea valutei de aur s'a votat, și acum se mai așteaptă numai, ca supușii statului se'și cheltuiască toți banii de hârtie, argint și aramă, pentru-ca plătirile în aur se se pôtă întroduce cu efectul dorit.

Tôte aceste avantaje avem ale mulțamî înaltei înțelepciuni, și neobositei activități a deputaților noștrii din parlamentul țerii, care, muncind pentru binele public, 'și-au spart fundul dela mai mulți pantaloni decât fac diurnele, ce până acum le primiau.

Acum, după ce în Ungaria, în restimp de 25 de ani, dările s'au urcat cu 85 procente, era timpul suprem, ca și diurnele deputaților dietali se se urce.

De aceea deputații noștrii dietali, consciu de principiul „amor patriae incipit ab ego,” au votat țilele trecute o lege, prin care 'și-au urcat diurnele dela 2200 fl. la 3200 fl.

*) Afară de Ungaria nu's vite.

pe an, și totodată și creditul personal în fața cămătarilor tăiați împrejur din patrie.

Tempora mutantur, sau pe românește „a trecut baba cu colacii!” — Mai demult deputații dietali serviau patriei pentru onóre, ađi îi servesc pentru bani. Și asta e un progres înbucurătoriu, pentru-că cel-ce are părăle, acela ađi nu mai are lipsă se-și spargă capul după onóre.

Acum, pentru desevírșita fericire a Ungariei, se mai așteaptă numai perfecționarea mașinelor de sburat. După ce ministeriul nostru va fi odată sigur, că fără risicul frângerii grumađilor póte sbura, va înființa perceptorate de dare și în nori, și cu ajutoriul acestora vom plăti datoriile de stat, cu care datorim lui Rothschild et Râiosenberg, și care se urcă la bagatelul de o mie și câteva sute de milióne.

Sevírșind și această operă, apoi în conștiință curată, că ne-am împlinit datorința către patrie, putem emigra liniștiți în America!

Leac probat pentru creșterea părului.

Unge-ți părțile capului, de pe care părul 'și-a luat frunza'n buză și au rămas golane, cu cleiu topit în spirt de 36 graduri.

Presară apoi puțin zăhar măcinat mărunt preste părțile capului unse deja cu cleiu.

După ce ai isprăvit aceste preparative, pune-te și seđi ca un Sfânt, adecă fără se miști nici batăr din urechi, într'un loc, unde se află multe muște, și dup'o jumătate de óră te poți uita hodinit în oglindă, că nu-ți vei mai vedea loc gol pe cap.

Dr. Muscan,
medic de casă al Calicului.

Crâsnicul.

Crâsnicul e cuiul cel mai din jos dela scara hierarchică a patriarhului Iacob. Toți cei-ce se urcă în biserică, calcă mai întâiu pe el.

Crâsnicul e înainte mergătorul popii în biserică, și înapoimergătorul lui la nunte și pomeni.

Crâsnicul e sufletul cădelniții, și ca atare fabricant patentat de fum de tămâie pentru alungarea dracilor din jurul oamenilor.

Crâsnicul, după popa e, de regulă, cel dintâiu muritor de fóm'e'n biserică.

Crâsnicul, la Bobotează, când Iordanul se întórce, și popa nu mai știe în cătrău a luat'o, e propta susțitóre și călăuzul popii.

Crâsnicul e trenul separat, cu care popa și duce prescurile și prinósele dela nunte și pomeni acasă, sau cum dic cei din Bihor: Scrófa popii.

Crâsnicul e începutul și sfârșitul tuturor funcțiunilor preoțești: El deschide și închide biserică. El îmbracă și desbracă pe popa. El aprinde și stînge luminările. El suflă pentru alții fumul din cădelniță până'i creapă buzele de evlavie. El taie cu gura plină de bale natură pentru alții. El duce apa la botez, cununa la cununii, deliberatul la cei despărțiți, coliva la îngropăciuni, și el se întórce dela tóte aceste funcțiuni, de multe-ori beat, și de regulă cu simbria'n punga popii.

Crâsnicul e boul Domnului, care trage cu popa și de „his“ și de „cea“, dar' cu tótă învățetura scripturii: „Nu legați gura boului celui ce cutrieră,“ el totuși se linge cu simbria muncii sale preste buze.

Crâsnicul odată'n an înaintează la rangul de popă, adecă la Bobotează, când popii 'i-se îmbătă mătauzul, și „În Iordan botezându-te tu Doamne“ 'i-se pune nod în gât. Atunci cântă și botează crâsnicul.

Crâsnicul e sufletul popii, celui ce nu știe sufla în cădelniță.

Crâsnicul se numește și a patra stare hierarchică, care va se ȳică, popa e cel dintâiu, dascălul al doilea, cantorul al treilea, ear' crâsnicul al patrulea funcționar hierarchic, cu dreptul de a flămândi în biserică pentru nemurirea sufletului.

Crâsnicul e cel mai mare dușman al iadului, pentru-că el deschide celor urmăriți de dracul ușile bisericii.

Crâsnicul e cel mai bun isvor, din care năravurile popii se pot scóte la lumină.

Crâsnicul e calul de bătălie al popii, și popa, care de regulă călărește pe el, trebuie se'i suferă și năravul.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Marcule sur pe spinare
Jocă una'n postul mare
C'a ta lege nu te-oprește,
Deci jocă și iuește!

Sai în sus próstă jivină
Că de-ai fi viță creștină
Și de-ai juca'n postu mare
Face-ai rîie pe spinare.

Dar' așa hăbar se n'ai
A ta lege, al tēu traiu
Lasă-te se joci și'n post
Deci jocă și mai fă rost
Ėlor ce's de legea ta
Mândru cu tine a juca.

Dintre cei de pânza ta
Poți tu prinde, poți juca,

Pe popa Gavril Curea
Care în Dol preuțește
Și vai mult spir prăpădește!

E lung ca un răscitor
Și e vestit horitor,
Horește cu mândrele
De resun ulițele.

Pentru o litră de rachiu
Duces'ar pân' la Sibiu,
Ear' pentru una de spir
Face-ar un ceas igzițir!

Lângă el jôcă cinaș
Și pe popa din Răcaș,
Pe Ioan Andreiu Domșa
Care făcut'a crășma
Vis-à-vis cu școluța.

Glasul lui cel de asin
Cântă'n crășmă atât de fin,
De câinii când îl aud
Fug ca de glasul de lup.

El ține școlă'n arândă
Apoi capătă stând pândă
Câte-un năimit pe o vreme
Care ține școlă, nene!

Cu ei jôcă și-un cârlan
Id est popa din Bălan,
Iscălit Ioan Giorgea
Care'ngropând preotésa

De loc și-a adus găzdóia
Se facă la draci pe voiă.

Tot cu ei mai ia la joc
Pe un brunet dobitoc,
Care'n Ohabaforgaciu
Ține loc de mare vraciu.

Georgie Mustață se numește
Și pe popor canonește,
De se duce'n lume veste
Și bagă spaimă'n neveste.

Sodoma și Gomora
Umbră nu's lângă ăsta,
Faptele lui necurate
Nu se pot scrie pe cartel!

Muiere la el în casă
A întra nu mai cutéză,
Dacă dómna preotésă
Nu's sigure de'i acasă.

Pentru a lui gust de mistreț
Stat'a și'nchis în coteț,
Umblat'a și prin urzici
Căpătat'a și din biciu.

El cu drept póte cânta:
,Lele pentru dumniata
Me topesc ca cânepa
Unde'i mai hídă balta.“

Sudue după tipic
Și'i per tu cu Smil Izig,

Poporul trage la el
Ca și la lup blândul miel.

Lângă ăștia fă tu loc
La cel din Ghilad preot,
Dimitre Iorga numit
La spir cu bun apetit.

El dacă bea litruța
Măsur'apoi ulița,
Umblând tot din gard în gard
Prin sus numitul Ghilad.

Apoi Mărcuț ușurel
Dute tu la Ponorel,
Colo'n țara moșilor
La popa Ioan Gligor.

Adecă stai, nu te duce
Fiindu'ți frate de cruce,
Adă'l ici sub ciurul tău
Și'l jôcă mereu mereu!

El e popă și jidan
În casă ține duchian,
Vinde săpun, petrolu,
Și streanguri vinde mereu.

În biserica lui plouă
Ear' el dă strânguri pe ouă,
Șindelele bisericei
Le puse pe móra lui.

Vinarsul veđi bine'i place
Și'l și bea, n'are ce'i face,

Ear' beat fiind s'ar tot bate
Semn c'atunci îl mână n'spate.

Apoi Mărcuț dumniata
Adă și din Moroda,
Colo de lângă Arad
P'un popandreș cât un brad.

El este Moise Ghergariu
Mult vestit în lucruri mari,
Glăjuța și certele
Alea'i mână dîlele.

Marcule, între-ai tēi adopți
Adă pe popa din Zdrapți,
Id est Ioachim Comșa
Care'i de pănura ta.

El pe a lui preutésă
O duduì dela casă,
Și-apoi vegetă tot beat
Într'un mod destrăbălat
Đi nópte neconturbat.

Mai întâiu cu crâsmărița
Își papă tótă groșița,
Și'și vîndu casă de pétră
Și o móră ferecată
Și le păpă tóte odată
Cu „nemțóia“ cea gălantă.

Dacă tóte le-a păpat
Nemțóia afară l'a dat,
Eară el s'a supêrat
Și cu glas mare-a cântat:

„Vai mie, glavă ușoră
 „Că păpăiu casă și móră
 „C'o nemțoică crâșmăriță
 „Ce mă scósă la uliță!

„Nu umble'n lume mai bine
 „Toți cari vor face ca mine,
 „Eu drept pildă se le fiu
 „Baremi de-ași avea rachiul!“

Dar' fiind popă curat
 Curând s'a dessupărat,
 Și'n grădină l'un țigan
 Și-a făcut bordeiu pogan.

În bordeiu când se muta
 O drăguță'și căuta,
 Că, cu șesezeci de ani,
 Cu bordeiu'ntre țigani,
 Cum ar și putea trăi
 Fără a se libori?!)

Deci adușia pe Tecla
 Cu care póte cânta:
 „În astă lume deșertă
 „Unde rachiul te'mbată
 „Numai Tecla te desbată,
 „Și nemțoia câte-odată!“

Ear' ginerele lui Comșa
 Capelanul Simedrea,
 De-ar ști că l'ai despopi
 Mai pe jos nu s'ar ivi
 De cum este socru-seu,
 Țsta'i ca un paraleu!

E fâlos și certăreț
 Și bețiv de mare preț,
 Se cértă cu jidanii
 Se bate cu țigani.

Fă'i dar' și lui loc sub ciur
 Se nu remână singur,
 Se jóce cum se cuvine
 Colea alătura cu tine.

Lângă tine te prea rog
 Se aduci și-un teolog,
 Marcule dela Hodoș
 Care-a fi popă ocoș.

Țst tinér cu cap de paie
 E Blajovan Nicolae,
 Care în Caransebeș
 Făcù cursul fără greș.

Ear' de atunci vagabundéză
 Și pe códă nu s'așeză:
 Ađi în Boldur și'n Belinț
 Mâne'n Bocșa și'n Zerlinț.

Veđi bine, lucrul nu'i place,
 Dar' apoi face ce face
 Și cu tuz și cu filcău
 Bea la rachiă mereu.

Din ęsta este prospect
 Se fie popă deștept,
 Deci nu uita Marcule
 Ai însemna numele.

Pe eştia mi'i fă cunună,	Ear' în săptămâna mare
Sub ciurul tău mi'i adună,	Scóte-mi'i la arătare,
Şi mi'i jócă ciardaşul	Şi strigă odată hura
Până ce-a trece postul.	Cât numai te-a slugi gura.

Hura! Aci vă aduc
Popi ce'i duc la balamuc,
Că'n popor, după dreptate,
Nu'i mai sufer a lor fapte.

Intrebare.

Cine va fi metropolit în Blaj?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Respuns.

Acela, care, la alegere, va întruni cele mai multe voturi ale ministeriului unguresc, şi posibil va fi acela, contra căruia toţi cei-ce aşi în Unirea şi'n Tribuna strigă „piei satano,“ sigur o se'i strige „Osana întru cei de sus!“

Urzică Scandalografescu.

Nu demult, Nebuna, urcându-se în vârful dealului îngânfării, a strigat preste sat, că partidul nostru național-păcălit va lua contra proiectului de lege despre recepțiunea Ovreilor poziție.

Unirea din Piscul clarissimilor, dedată deja a mânca coșer, s'a supărat amar, că Nebuna amenință existența Ovreilor din Ungaria. Dar', ca și grecul, nu s'a supărat atâta de pumnul primit în ceafă, cât de tava cu plăcintele calde, care 'i-a căzut de pe cap în Dâmbovița.

Ceea-ce Nebuna a strigat din deal preste sat, ca toate prorociile nebunilor, s'a împlinit în 19 Faur în șura dela Gesellschaftshaus din Sibiiu. Aici mulțime de popor s'a adunat la sfat. Doi președinți s'au ales. Doi notari s'au denumit. Toți aceștia, cu grandeța recerută, 'și-au ocupat locul destinat. Vorbitorii destinați stau cu gurile căscate după aplause. La masa ȋiarisților, un raportor al Nebunii și-a răđimat fâlcile pe cotele ambelor mâni. Ra-

portorii dela Times din Londra, Figaro din Paris, Novoe Vremja din Petersburg, Neue Freue Presse din Viena, Nemzett din Budapesta etc. etc. nu sosiseră încă.

Președintele prim, ridicând stavila dela iazul morii, a dat apei curs liber. Măcinatul s'a început.

Mai întâiu zarzavatologul Dr. Comșa a băgat pe móră. În lipsa de grăunțe sănătóse însě făina a ieșit plină de tărițe. Cuvântarea lui se póte numi o vorbărie plină de omide politice.*)

După Dr. Comșa a urmat Z. Boiu, celebrul doctor în necrologia funebrală. Acesta 'și-a început cuvântarea cu Adam și Eva, dar' n'a ajuns până la timpul, când oamenii au început se pórte ismene.

A mai vorbit Mateiu Ganea din Nocrich despre însemnătatea bróștelor uscate din Hârtibaciu, ca material de încălđi în părțile lipsite de lemne etc. etc.

Eu așteptam înzădar, ca partidul nostru național-păcălit din Sibiiu și jur se satisfacă promisiunei Nebunei, și se ia poziție contra recepțiunii Ovreilor, de vreme ce acest object sta în fruntea programei desbaterilor. Și așteptam ca poziția partidului nostru național-păcălit promisă de Nebuna, se fie cel puțin atât de tare, cât e poziția Ovreilor în Ungaria.

Ce vedură însě ochii mei? Am vedut cu urechile mele cum partidul nostru național-păcălit din Sibiiu, în fața proiectului de lege despre recepțiunea Ovreilor, s'a pus în cap, și a lăsat ploii cursul natural:

Care va se đică — cum ar đice frunză'n buzatul Slavici — „mopperli perduto!“ — sau pe românește:

Sai în sus, și pică jos

Měi voinic flocos,

*) Se vorbește, că Cunțan, vestitul doctor în irmóse, atâta a bătut în palmi aplaudând, până a făcut beșici, și după adunare a fost silit se consulteze pe veterinarul Horet.

Că io's voinic ca și tine,
Măi cióreci în vine!

Sau :

Trei opinci într'un picior
Și călcâiul tot e goll!

Adecă :

Laudă-te gură, că eacă pumnul!

Nici batăr atâta curaj n'a dovedit partidul nostru național-păcălit în adunarea sa din șura, dela Gesellschaftshaus din Sibiiu, cât acuma'i anul în restaurantul lui Elterlein din Viena, se enunțe, că Românii sunt antisemiți!

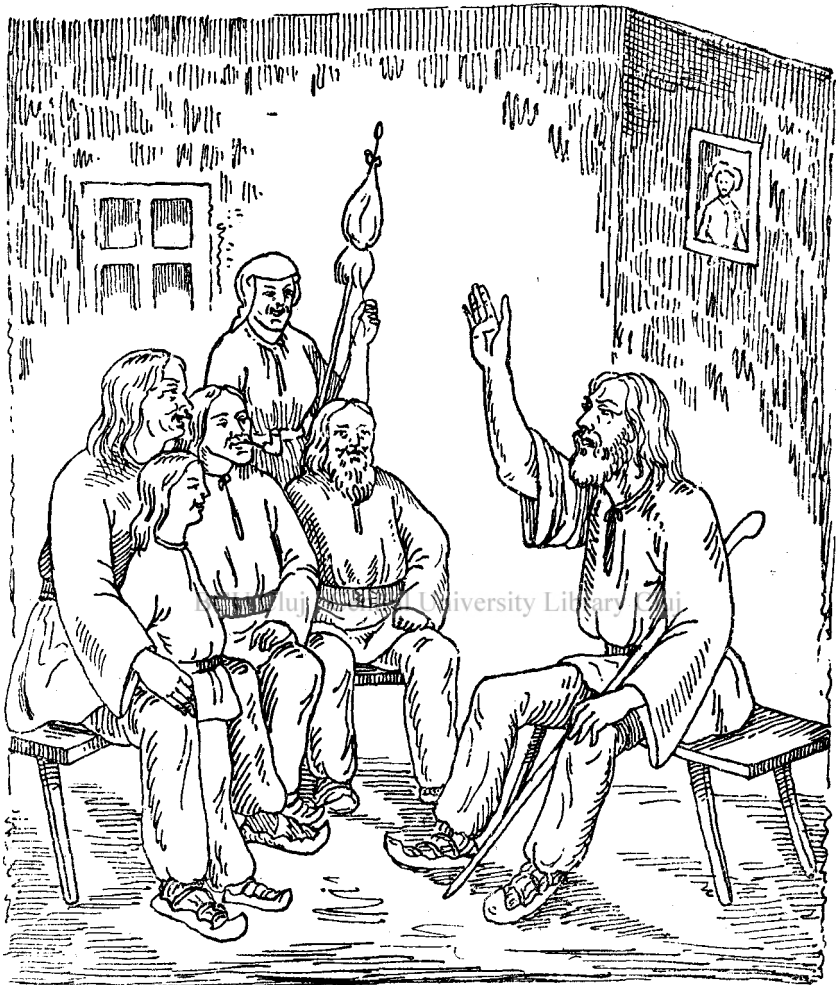
Alcum ce poziție și era se ia partidul nostru național-păcălit în adunarea sa din șura dela Gesellschaftshaus contra recepțiunii Ovreilor, când însuși Ungurii față de Ovrei nu mai pot lua altă poziție, decât aceea a țiganului, care odinióră striga: Luați'l de pe mine, că'l omor!

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Poziția luată de partidul nostru național-păcălit în fața proiectelor de lege despre căsătoria civilă, și matriculile de stat, în forma de protest, e o beșică de săpun aruncată'n vânt. Ear' telegrama cătră Maiestatea Sa Împăratul și Regele e o vie dovadă despre vitalitatea Românilor, care, cu straița plină de loialitate, mor de fóme.

Eu din parte'mi țin sus și tare, că adunarea alegătorilor români din șura dela Gesellschaftshaus a fost o pomană, dela care toți au plecat flămânđi cătră casă.

Asta'i sórtea tuturor adunărilor nóstre naționale, unde's mulți chiemați, și nici unul ales!

Stan Pătitul.

Se vă povestesc visul meu:

Dintre tóte bólele căsătorii, cea mai mare e sócra.

Contra acestei bóle nu' i leac. Nici Dr. Babeș, care vindecă de turbariță, de sócre nu póte mântui.

Întrebatam la vrăjitoare, păscălitóri și șolomonari, cum se scap pe căi cinstite de sócră-mea, dar' nime nu 'mi-a știut da sfat.

Datam liturgii de prescuri la biserici, făcutam masle cu câte 7 popi, lăsatam se'i cetească psaltirea înapoi, rugatumam în tot chipul la Dumnezeu și la toți Sfinții s'o ia dracul, dar' tóte înzădar.

Disperat cum eram, într'o ȃi m'am dat pe mine însuși dracului, numai se scap de sócră-mea.

La urmă'mi părea rău de ce am făcut, că nevéstă-mea era o ființă atât de bună, de te putei lega la rană cu ea.

Celce ȃiua pomenește pe dracul, nóptea draci visează.

În nóptea următoare, când dormiam mai bine, cine mi se arată'n vis? — dracul!

Negru ca un hornariu, care șede la umbra lui Patița, cu córne de țap pe cap, códă cât un șlep d'ale cocónei Sfecla dinapoi, copite de cal la picióre, sta dracul dinaîntea patului meu, și scânteind din ochi ca o șină de fer scósă din para focului, când țiganul dá pe nocovalmă cu barosul în ea.

Ce vrei dela mine? — mă întreabă dracul — apoi așteptând răspunsul meu, lasă se'i spênđure o limbă lungă din gură, ca și ogariul ostenit de fuga după iepuri.

Mie, de spaimă, mi s'a făcut graiul nod în gură, și nu puteam ȃice alta decât só-socr-cră—du-du-du!

Afară cu vorba, adaoase dracul, că eu astă nópte am se duc un renegat, doi ovrei, câțiva călugări, mai mulți diplomați, o grămadă de advocați, solgăbirăi, cămătari, morari, cârciumari etc. și n'am timp de perdut.

Auȃind eu pe dracul cu câtă bunăvoință vrea se ducă pe atâta cu sine, mi s'a deslegat limba, și 'i-am ȃis: Te rog fórte frumos, du cu o cale și pe sócră-mea!

Dracul aflând dorința mea, a plesnit într'un rís cu hohot, de tóte cămile, și blidele din cuieriu se clătinau, apoi 'mi-a ȃis: Așa vă trebuie voué bărbaților din această

lume păcătósă. De ce sunteți voi atât de proști? Noi în Iad suntem mult mai cuminte, și, ca se scăpăm de sócre, le luăm pe aceste de neveste!

Dar' se nu te superi — adaose dracul — eu va se'ți împlinesc dorința. Atunci, pare că'l vęd cum 'și-a învărtit códa în jurul grumașilor sócrei mele, și fluerând marșul lui Mihaiu Viteazul, a luat'o prin hornul casii afară cu ea.

Eu, ca nici odată în vieața mea, am adormit liniștit, și fericit până șaia târșiu, când d'odată me pomenesc, că óre-cine strigând: „Scólă puturosule, și'ți veși de lucru,“ me trage de picióre jos din pat, și cine me trăgea de picióre? — sócră-meal

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Cum îți tignește sfântul post sote?

Pupăză: Ca și împărăția ceriurilor celor flămânzi cu duchul, până ce trăiesc în această lume!

Colac: Mie sote, postul îmi dă vieță!

Pupăză: Îți cred sote! Tot românul are și lipsă de vieță, ca se pôtă posti tôte posturile, pe care e botezat!

Colac: Ei sote, da sunt destui români, care țin posturile, pe care's botezați de ris, și mănâncă cu dulce!

Pupăză: Aceia's niște nebotezați! — Mă, până ce ai lege, bună, rea, ține-te de ea, că de nu te ia dracul!

Colac: Ai dreptate sote! — Eu și țin posturile! Dascălul meu însă dinpreună cu notariul comunal nu postesc. Ei țin că's inteligenți, și că postul e pentru omul prost!

Pupăză: Sote, prostul, care și ține postul, e mai curând un filosof decât inteligentul, care și calcă legea, om cu minte!

Colac: Și mie nu'mi e necaz pe notariul comunal, care și-a înglodat sufletul până'n creștet în idea de stat maghiar, ca de dascălul, care altcum e român verde, și în loc de 4 posturi postește 12. Bietul de el, fiind că leafa îl ajunge numai o jumătate de lună, cealaltă jumătate o postește înghițând pe ți, ca țiganul de șapte-ori gol și odată fără pâne, nóptea însă visează carne!

Pupăză: Tocma așa face și dascălul meu, cu deosebirea, că neprimindu și leafa regulat, mănca pe apucate, și rabdă și'n dulce și'n post!

Colac: Eu țin sote, că la noi posturile, întocma ca și peștele, tot dela cap se împut. Cei din capul trebilor nu țin posturile, și cei din kódă sar după ei ca și oile după aceea, care mai întâiu sare în apă, fără se cugete la înecare!

Pupăză: Așa'il! Sunt însă și escepțiuni. Eu cunosc și de acei din kódă, care filosofează ținând, că ceea ce intră în gură nu e păcat, ci ceea ce iese din gură. Aceștia umplându și în posturi gușa cu carne, blastemă pe cei-ce i-au botezat pe patru posturi. Ba eu am făcut odinióră cu'n trântor de călugăr dat de Cuza-Vodă din coșniță afară, în cărcima din Săcel cunoștința, și gata se nu'mi cred ochilor ce am vădut. Călugărul de prost ce era abia sta pe picióre, dar' mănca într'o Mercure carnea deapropelui seu, adecă carne de porc. — Bine părinte, îi dișeiu — cuvioșia ta mănânci Mercurea carne de porc? —

„De — îmi răspuse călugărul — am greșit, eu cugetam că ađi e Vineri, dar' Dumneđu, care tóte le iartă, mă va ierta și pe mine!“

Altcum tu sóțe ai tótă dreptatea: Dela cap se împute peștele. Exempla trahunt, sau pe romaneste, dela bou și juncul învétă a trage în jug!

Colac: Cu'n cuvânt sóțe, omul, care'i om, se'si ție legea, că altcum nu'l mai poți deosebì de porc!

Pupăză: Cu deosebire noi Români, care acasă n'avem ce mânca, în biserică răbdăm, în școlă flămânđim, în politică, uitându-ne la cei-ce mănâncă, înghițim gol, ar trebui se ne vedem și de posturile, pe care suntem botezați — dar' eu me duc sóțe se me gătesc de călătoria la Roma, adio!

Colac: Ce spui? — Și ce duci tu Papii de cinste?

Pupăză: De, ce se'i duc? — vr'un copil póte!

Colac: Mě, tu aveai o acțiune d'ale Institutului tipografic, du'i acțiunea, și'l fă acționariu la întreprinderea aceasta atât de falnică națională!

Pupăză: Ei, și Papa, în schimb, se'mi dea o acțiune de Panama — adio!

Colac: Adio! Drum uscat, pe unde n'o fi apă.

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi nu țineți jurfixuri!

Jurfix numesc francesii adunarea de mai multe femei la un loc în scopul de a mânca, a bea și a flencăni. Mai potrivit ar trebui se se numească atare adunare parlamentul fustelor, în care obiectul desbaterilor constă de regulă din fleacuri. Câț!

La jurfixuri, femeile, mâncând, bind și flencănind, își judecă tot ce le cade în drumul limbii, ba ți judecă și pe dracul, și'l scot și datoriu. Câț!

Nu arare-ori și bărbați iau parte activă la jurfixuri. Aceștia se numesc flecari. S'ar putea numi însă și cofari, un termin, din care Taica deduce terminul cofăriță. Câț!

Ce 'mi-a povestit mie ieri cocóna Sfecla despre jurfixul cocónei Pătrânjâl, la care 10 femei, și o grămadă de babe cu mustațe, frac, lac și clac au luat parte, ajunge se'ți poți face cele mai vii închipuiri despre desbaterile din cel mai celebru balamuc european. Câț!

Tema de frunte în desbaterile jurfixuale au oferit balurile din estan. Despre balul reuniunii trocăreselor din Brașov s'a đis, că atâta venit a vărsat, încât, dacă și sdrențele, ce au sărit din șlepuri prin sala balului, s'ar fi vîndut la o fabrică de hârtie, s'ar fi putut zidi în Brașov un asil pentru întreținerea a cel puțin 50 de pureci un an întreg, fără de a atăca fondul reuniunii. Câț!

Despre balul reuniunii femeilor din Sibiiu, precum se cuvine despre cei morți, nu s'a vorbit decât bine. „Acest bal, în întreg universul, e unicul sóre fără pete.“ Așa s'a esprimat cocóna Firu'ndinte, dar', când a esprimat cuvântul „pete“, a îndesat cu limba prea tare de veaca dinților, și toți dinții 'i-au sărit din gură, și ea a ramas cu gura gólă. Câț!

S'a mai cofărițit și despre alte baluri, dar' în lipsa de informațiuni temeinice numai d'a găina órbă. Singur despre balul din Blaj a afirmat o cocónă adăpată în secretele din Piscul Clarissimilor, că Blăjenele, la balul lor, atâta făină au pus pe obraz, încât a doua đi după bal în tot Blajul n'ai mai fi putut afla atâta făină se faci un rântaș, ori o pogăcică pentru cel mai mic din cei 40 de Sfinți Mucenici. Câț!

După ce, în tema balurilor, tuturor cocónelor le-a secat limba, a urmat o hodorog-troncologie despre relațiuni și afaceri sociale, despre care cocónele numai atunci pot păstra secretul, când glia le astupă gura. Câț.

Ordine de casă în desbaterile dela jurfixuri, sau în parlamentul fustelor, nu există. Care cocónăși deschide

mai întâiu pupăza, aceea macină, însă de regulă fără grăunțe. Câț!

Așa și la jurfixul cocónei Pătrânjăl. În ordinea din bota țiganului tótă societatea din Sibiiu și țerile învecinate nerepresentată la jurfix n'a remas neforfecată de falcile jurfixuantelor. Despre cutare cocónă s'a đis, că'i mai place profundul decât pânea cea albă ca zăpada, ce bărbatu-so 'i-o pune pe masă!

Cutare cocónă, dela balul din urmă al reuniunii femeilor, n'a schimbat un cuvânt cu bărbatu-so pentru motivul, că toaleta ei n'a corespuns rangului ce'l represintă!

Cutare cocónă și schimbă la lună servitórele, și creapă de necaz, că nu'și póte schimba tot așa de ușor și bărbatul!

Cutare cocónă cu trei fete are numai douăe ii, una'n spate, ceealaltă la spēlate!

Cutare cocónă mai întâiu se spoește cu făina pe obraz, apoi o aruncă'n cratiță și face răntaș!

Cutare fată, câtu'i điuă se tot gată, și la preumblare iese pe grumazi nespēlată!

Altă fată sprâncenată nu iese din poiată, până'n oglindă nu'și trage cu ochiul câte-odată!

Cutare bărbat ține băgău, până-când nevěstă-sa fumează țigarete de sultan-flor!

Alt bărbat, cu copii'n brațe, suflă în păsat, până-când nevěstă-sa dórme dusă'n pat!

Cutare tiner, cu călcăele scâlciete face curte la fete, și s'ar însura, dac'ar avea ce mânca!

Alt tiner cu coliva'n spate și prohodul în proțap, vorbește mereu despre vitalitatea națiunii sale!

Al treilea tiner, cu numele Dragobete, iubește fetele pe după spate, și când le vede în față pline de albeață 'i-se face greață etc. Câț!

Din tóte cocónele — după spusa cocónei Sfecla — cu mai mult spirit a vorbit la jurfixul cocónei Pátrânjál cocóna Dovleac. Aceasta a comunicat ilustrei societáti, că mâța mea a fêtat trei mâți orbi, dintre care patru's fără códá. Cât!

Apoi se mai đică cineva, că n'a sosit timpul pentru emanciparea femeilor, și condamnarea bărbaților binecuvîtați cu atari femei înțelepte se pórte fuste, și până-când femeile lor își sparg capul în parlament pentru binele public al omenimei, ei se mestece în rântaș, se înțerce copii, și se spele rufe!

Mițuluc!

Petece și pologe filosofice.

Dacăți lipsește puterea executivei, sau cel puțin coșurile pline cu rezistență pasivă, nu face politică militantă, ca se te poți deosebi de cățelele, care latră la lună!

* * *

Nu concede nimenui se te calce pe cap, când te simți destul de tare, a putea sparge păretele cu el, pórta însă totdeauna grija, ca se ai cap destul de tare, când te re-peđi cu el se spargi păretele!

* * *

Cu „victoria morală“ a Făgărășenilor, raportată în congregațiunile lor comitatense, încă nimenui nu 'ia succes a scóte mâța de după cuptoriu.

Sócra fiitoare îngrijată.

— Dumniata d'un timp încóci te interesezi prea puțin de fata mea!

— Eu bucuros m'ași interesa înzecit de mult, dacă fata dumnilale ar avea capital de ajuns!

Óuë piperate.

— Ce spui frate, două óuë ferte costă la dumniata doi franci?!

— Așa domnule, și asta pentru aceea, că găinile mănâncă iarna mult. Apoi mai am și un câne de curte, care'mi mănâncă óuële!

— Ști ce? Fă cânelui dumnitale asemenea socoteală ca mie, și eu me prind, că ala nu mai mănă óuë!

D-lui I. în B.: Las' pe dada se'i cârpească căldarea!

D-lui D. în A.: Cu tótă bunăvoința nu'ți pot servi.
Exemplariul, pe care eu îl am, nu'l dau nimenui. Hai de'l veđi!

Mai multor corespondenți: Marcul, în urma gerului teribil, s'a retras în gaură. Altcum corespondințele lipsite de formula: „Garantéz pentru adevărul celor comunicate” nu se consideră.

Numai material trimis de abonenții mei primesc spre prelucrare în fabrica mea humoristică și satirică.

Necondiționat cer dela corespondenții mei:

1. Adevărul.
2. Adevărul.
3. Adevărul.

Și dacă cineva vrea se se bucure de deosebita mea stimă și considerațiune, acela, până ce scrie, se'și acețe patima resbunării de cuiu. La dîn contră face mai bun serviciu, dacă însuși se acăță!

La mai multe întrebări: Toți cei adevărat săraci primesc Calicul cu 1 fl. 50 cr. pe an.